

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2250/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice LJILJANE LELJAK, OIB 09654016064, vl. obrta RUDY, obrt za poljoprivredu, ugostiteljstvo, trgovinu, prijevoz i usluge, Križevci, Ul. Zakmardija Dijankovečkog 16, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Ester, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika ECO-BIOGAS d.o.o., OIB 49433857561, Pisarovina, Ribnjačarska 1, u čije ime i za račun nastupa GORAN GLATKI, OIB 36396544449, Vrbovec, Zagrebačka 84, radi utvrđenja osnovanosti tražbine, odlučujući o tužnikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-913/2023 od 27. ožujka 2025., u sjednici vijeća održanoj 1. listopada 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-913/2023 od 27. ožujka 2025. u točkama I. i II. izreke.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom označenom u izreci ove presude utvrđena je osnovanom i da postoji tražbina tužiteljice prema tuženiku u iznosu od 424.143,32 EUR prijavljena u predstečajnom postupku nad tuženikom u predmetu pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-1267/2022 i to kao tražbina u planu restrukturiranja od 17. ožujka 2023. razvrstane u grupu tražbina „F Namirenja tražbina grupe vjerovnika Osporene neosigurane tražbine“ pod rednim brojem F.4. (točka I. izreke). Točkom II. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 72.560,56 EUR. Točkom III. izreke odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 331,81 EUR.

2. Protiv presude u točkama I. i II. izreke žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud preinači presudu i odbije tužbeni zahtjev uz naknadu troškova parničnog postupka, podredno

ukine presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Zahtijeva naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 9.971,88 EUR.

3. Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

4. Žalba nije osnovana.

5. Presuda u pobijanom dijelu ispitana je na temelju odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 88/22 i 155/23; dalje: ZPP), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

6. Iz podataka u spisu i obrazloženja pobijane presude proizlazi da je predmet spora tužbeni zahtjev na utvrđenje da je osnovana tražbina tužiteljice prema tuženiku u iznosu od 424.142,32 EUR i to kao tražbina u planu restrukturiranja od 17. ožujka 2023. razvrstana u grupu tražbina „F Namirenja tražbina grupe vjerovnika Osporene neosigurane tražbine“ pod rednim brojem F.4., za koju tužiteljica nema ovršnu ispravu i koju je priznao stečajni dužnik, a osporio vjerovnik Goran Glatki.

7. Prvostupanjski sud je utvrdio da tužiteljica svoju tražbinu u iznosu od 424.142,32 EUR temelji na različitim osnovama pa da tako iznos od 192.992,07 EUR temelji na izravnom potraživanju od tuženika, od čega se iznos od 37.369,25 EUR odnosi na povrat danih pozajmica, a iznos od 155.622,82 EUR na kupoprodajnu cijenu za isporučenu robu i izvršene usluge, iznos od 91.404,36 EUR na potraživanje društva STI d.o.o. s osnove isporučene robe, koje je ustupljeno tužiteljici, iznos od 20.288,96 EUR na potraživanje društva O.S.E. TIM d.o.o. s osnove danih pozajmica koje je također ustupljeno tužiteljici, te iznos od 119.456,94 EUR na potraživanje društva MEP INŽENJERING d.o.o. s osnove izvršenih usluga koje je isto ustupljeno tužiteljici.

8. U odnosu na potraživanje tužiteljice u iznosu od 37.369,25 EUR s osnove pozajmica prvostupanjski sud je utvrdio da su svi ugovori o pozajmicama na koje se poziva tužiteljica potpisani od strane ugovornih strana te da su pozajmice isplaćene bilo izravno tuženiku ili trećim osobama, očitito po nalogu tuženika, a za koje iznose tuženik nije ni tvrdio da ih je vratio tužiteljici. Stoga je u tom dijelu ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim.

9. U odnosu na potraživanje tužiteljice u iznosu od 155.622,82 EUR s osnove izvršenih isporuka robe prvostupanjski sud je utvrdio da je u odnosu na sve predmetne račune, osim računa broj 00026/02/01/22 koji se odnosi na kamate od 1. siječnja do 1. svibnja 2022. tuženik odbio pretporez, a nije dokazao da utužena tražbina ne postoji. Slijedom toga je primjenom odredbe članka 221.b ZPP-a zaključio da utužena tražbina postoji slijedom čega je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju odredbe članka 376. Zakona o obveznim odnosima i

da je tužiteljica isporučila robu navedenu u utuženim računima u iznosu od 150.224,96 EUR.

10. U odnosu na račun broj 00026/02/01/22 koji se odnosi na kamate od 1. siječnja do 1. svibnja 2022. u iznosu od 5.937,87 EUR prvostupanjski sud je uzimajući u obzir da tuženik nije osporavao matematički izračun iznosa kamata, već je samo osporavao da bi postojao poslovni odnos u odnosu na tražbine tužiteljice koje je ona imala izravno prema tuženiku i da su usluge izvršene, a koje je ocijenio neosnovanim, ocijenio i tu tražbinu osnovanom.

11. U odnosu na potraživanje tužiteljice u iznosu od 20.288,96 EUR utvrdio je da su tuženiku na račun isplaćene pozajmice na temelju ugovora o zajmu s društvom O.S.E. TIM d.o.o. u iznosu od 18.050,29 EUR i to upravo na temelju ugovora na koje se tužiteljica poziva, a da se preostali iznos od 2.238,69 EUR odnosi na kamate, koji izračun tuženik nije osporavao. Stoga je i u tom dijelu ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim.

12. U odnosu na potraživanje tužiteljice u iznosu od 91.404,36 EUR koje se odnosi na potraživanje društva STI d.o.o. s osnove isporučene robe i koje je ustupljeno tužiteljici utvrdio je nespornim da su te usluge izvršene tuženiku u toj visini, a spornim je utvrdio prijenose tražbine na tužiteljicu. Na temelju Ugovora o korektivnom održavanju i Suglasnosti od 8. ožujka 2022. i primjenom odredbe članka 80. Zakona o obveznim odnosima prvostupanjski sud je utvrdio da je tuženik dao suglasnost društvu STI d.o.o. na prijenos svoje tražbine na tužiteljicu, a koju činjenicu je utvrdio i na temelju iskaza svjedoka Zorana Cvetkovskog. Stoga je utvrdio da je taj prijenos tražbine bio dopušten slijedom čega je ocijenio osnovanim i tu tražbinu tužiteljice.

13. U odnosu na potraživanje tužiteljice u iznosu od 119.456,94 EUR koje se odnosi na potraživanje društva MEP INŽENJERING d.o.o. s osnova izvršenih usluga i koje je ustupljeno tužiteljici utvrdio je također nespornim izvršenje tih usluga, dok je u odnosu na sporan prijenos te tražbine na tužiteljicu od tog društva utvrdio da tuženik nije dokazao da je ugovorom između njega i tog društva bilo ugovoreno da je dopuštenost, odnosno valjanost prijenosa uvjetovana davanjem suglasnosti na prijenos tražbine, iako ona proizlazi iz Suglasnosti na listu 347. spisa i iz iskaza svjedoka Zorana Cvetkovskog. Stoga je utvrdio da je taj prijenos tražbine.

14. Tuženik u žalbi u bitnome navodi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno da je izreka presude nerazumljiva jer je proturječna razlozima presude te da o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava i zapisnika. Prvostupanjski sud nije utvrđivao pravovremenost tužbe te nije ispitivao ispunjenost procesnih pretpostavki za vođenje postupka. Nadalje navodi da se u presudi iznose djelomično iskazi svjedoka Danijela Zorića i Ivana Vučinića bez da se daje bio kakva ocjena njihovih iskaza. Navodi da je tužitelj bez poziva suda i bez da je prethodno zatražio i dobio odobrenje suda nakon odgovora na tužbu, prije održavanja prvog

pripremnog ročišta protivno odredbi članka 299.a ZPP-a dostavio sudu podnesak od 21. studenog 2023. i 28. studenog 2023. zbog čega ih sud nije smio uzeti u obzir, a nije naveo ni razloge zbog čega ih smatra svrsishodnim i da ih treba uzeti u obzir iako su dostavljeni protivno odredbi članka 299.a ZPP-a. Navodi i da je tužitelj u tijeku glavne rasprave opetovano predlagao da se zatraži od Porezne uprave podatke je li tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza prema utuženim računima. Nadalje ukazuje na proturječnost točke 44. i 45. obrazloženja, te točaka 40. i 41. obrazloženja. To iz razloga jer prvostupanjski sud prvo navodi da nije ocijenio osnovanim tuženikove navode glede osporavanja izvršenja usluga od strane tužiteljice jer tuženik nije dokazao niti predlagao dokaze na tu okolnost, dok u nastavku obrazloženja navodi kako odbija dokazne prijedloge tuženika na okolnost je li ta usluga uopće izvršena. U pogledu potraživanja s osnove prenesenih potraživanja od strane društva O.S.E. TIM d.o.o. i MEP INŽENJERING d.o.o. navodi kako je tužiteljica uz tužbu dostavila samo Ugovor o korektivnom održavanju s društvom STI d.o.o., dok je preostalu dokumentaciju u pogledu odnosa s ta dva društva dostavila tek uz podneske od 23. i 28. studenog 2023., što je protivno odredbi članka 299.a ZPP-a. Smatra da prijenosi potraživanja prema tuženiku društava O.S.E. TIM d.o.o., STI d.o.o. i MEP INŽENJERING d.o.o. na tužiteljicu nisu bili dopušteni, a što je prvostupanjski sud propustio utvrditi. U odnosu na troškove postupka navodi da su tužiteljici neosnovano priznati troškovi sastava podnesaka od 21. i 29. studenog 2023.

15. Prvostupanjski sud nije ispitao pravovremenost tužbe niti je u tome u presudi dao razloge, slijedom čega je u tom dijelu počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, na što i tuženik ukazuje u žalbi.

16. Primjenjujući odredbu članka 373.a ZPP-a ovaj sud je uvidom u spis utvrdio da je tužiteljica rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-1267/2022 od 23. studenog 2022. (list 11.-13. spisa) upućena da u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma ili od pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnog postupka, pokrene parnicu protiv predstečajnog dužnika radi utvrđivanja dijela osporene tražbine u iznosu od 3.198.655,05 EUR jer će se inače smatrati da je odustala od prava na vođenje parnice te da osporavatelj u takvom postupku nastupa u ime i za račun dužnika, na svoj trošak. Rješenjem poslovni broj St-1267/2022-77 od 30. ožujka 2023. (list 15.-33. spisa) potvrđen je plan restrukturiranja pobliže naveden u tom rješenju, a koje rješenje je postalo pravomoćno 18. travnja 2023. (potvrda pravomoćnosti na listu 35. spisa). Budući da je tužba podnesena 25. travnja 2023., ona je pravovremena.

17. Tuženik u žalbi neosnovano ukazuje da je prvostupanjski sud povrijedio odredbu članka 299.a ZPP-a.

18. Iz podataka u spisu proizlazi da je tužiteljica nakon tuženikovog odgovora na tužbu dostavila podnesak 21. studenog 2023. (list 314.-315. spisa) i 28. studenog 2023. (340.-342. spisa), u prilogu kojih dostavlja isprave već navedene u tužbi, osim Suglasnosti tuženika za prijenos tražbina, koju suglasnost je tuženik osporio u odgovoru na tužbu (isprave na listu 316.-339. i 343.-378. spisa), a koje isprave

tužiteljica dostavlja radi dokazivanja osnove svog tužbenog zahtjeva, odnosno postojanja svoje tražbine prema tuženiku. Naime, upravo zbog toga što je tuženik u svom odgovoru na tužbu, osim osporavanja osnove i visine tužbenog zahtjeva, istaknuo činjenicu da iz priloženih ugovora o cesiji ne proizlazi je li njihovo sklapanje bilo dopušteno u smislu odredbe članka 80. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima, tužiteljica se podneskom od 28. studenog 2023. očitovala na taj tuženikov navod te je u prilogu tog podneska dostavila dokaze - isprave, a među kojima i Suglasnost društva Eco-biogas d.o.o. (tuženika) kojom su odobreni prijenosi tražbina. Iako prvostupanjski sud doista nije u smislu odredbe članka 299.a ZPP-a pozvao stranke da se pisano očituju na navode protivne stranke, niti je tužiteljica prije sastavljanja tih podnesaka zatražila odobrenje suda da se pisano očituje na navode tuženika iz odgovora na žalbu, prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredbe članka 299.a stavka 5. ZPP-a uzeo u obzir te tužiteljeve podneske jer su bili svrsishodni za vođenje ovog spora, te ih je dostavio tuženiku na očitovanje i na pripremnom ročištu održanom 29. studenog 2023. (list 380. spisa) dodijelio mu rok od osam dana na očitovanje na taj tužiteljev podnesak, a na koji se tuženik i očitovao podneskom od 13. prosinca 2023. (list 388.-390. spisa). Stoga je prvostupanjski sud protivno tuženikovim žalbenim navodima pravilno uzeo u obzir kao dokaz osnovanosti tražbine tužiteljice isprave koje su kao dokaz činjeničnih navoda tužiteljice dostavljene u navedenim podnescima (tako i u presudi ovog suda poslovni broj PŽ-2172/2024-2 od 24. srpnja 2024. i PŽ-115/2025-2 od 10. veljače 2025.).

19. Nadalje, tuženik u žalbi neosnovano ukazuje da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama. Naime, iz obrazloženja pobijane presude jasno proizlazi da je prvostupanjski sud naveo razloge o osnovanosti svakog dijela tražbine tužiteljice, navodeći osnove tražbine tužiteljice te razloge na temelju kojih je ocijenio osnovanom tražbinu tužiteljice u cijelosti. O tome presuda sadrži jasne i valjane razloge koje prihvaća i ovaj sud.

20. Neosnovano nadalje tuženik u žalbi ukazuje da je tužiteljica dokazni prijedlog pribave podataka od Porezne uprave je li tuženik predmetne račune ostvario pravo na odbitak pretporeza predlagala nakon zaključenja prethodnog postupka.

21. Naime, iz tužbe jasno proizlazi da je tužiteljica taj dokazni prijedlog predložila već u tužbi. Činjenica što je prvostupanjski sud sukladno prijedlogu tužiteljice u tijeku prvostupanjskog postupka više puta zatražio podatke od Porezne uprave, mijenjajući porezno razdoblje knjiženja tih istih računa budući da je Porezna uprava dostavila podatke samo za određeno porezno razdoblje, 2021. i 2022., a ne za cijelo porezno razdoblje, ne znači da se radi o novom dokaznom prijedlogu, kako to nastoji prikazati tuženik svojim žalbenim navodima.

22. Budući da iz podataka Porezne uprave proizlazi da je tuženik sve utužene račune knjižio u svojim poslovnim knjigama, osim računa broj 00026/02/01/22 koji se odnosi na obračun zateznih kamata, čiju visinu tuženik nije posebno osporavao, a nije dokazao da te tražbine ne postoje, pravilno je prvostupanjski sud primjenom odredbe članka 221.b ZPP-a zaključio da ta tražbina u ukupnom iznosu od 155.622,82 EUR postoji.

23. Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim tuženikove navode da usluge iz predmetnih računa nisu izvršene jer da društvo Eco-biogas d.o.o. (ovdje tuženik) ne raspolaže zemljištem na kojem bi se nalazio kukuruz za silažu, odnosno na koje bi se odvozio digestat. Iz samog iskaza Zorana Cvetkovskog, zastupnika po zakonu društva Eco-Biogas d.o.o. proizlazi da je to društvo imalo zemljište na koje bi se odvozila silaža jer je imalo u zakupu zemljište s tvrtkom KRMIVA, a koje zemljište se nalazilo nekoliko kilometara u blizini postrojenja društva Eco-biogas d.o.o., a što je potvrdila i tužiteljica u svom iskazu navodeći da je tijekom 2020. i 2021. za društvo Eco-biogas d.o.o. obavljala uslugu izvoza digestata i da se gnjevka vozila iz društva KRMIVA u postrojenje društva Eco-biogas d.o.o. Prvostupanjski sud je pravilno odbio dokazne prijedloge tuženika za izvođenje dokaza očevidom na adresi postrojenja društva Eco-biogas d.o.o. uz prisustvo ovlaštenog sudskog vještaka za poljoprivredu na okolnost da se utvrdi s kojih točno poljoprivrednih zemljišta je uzet kukuruz za koji je navodno izvršena usluga silaže, gdje je ta sirovina spremljena i u kojim količinama jer je na temelju ostalih provedenih dokaza već činjenično stanje bilo dovoljno utvrđeno. Također, ovaj sud dodatno ukazuje da su ti dokazni prijedlozi neadekvatni jer se na takav način ne bi mogla utvrditi činjenica nepostojanja tražbine tužiteljice s osnove naknade za izvršene usluge, te utvrditi količine izvršene usluge, odnosno oboriti presumpcija postojanja te tražbine u smislu odredbe članka 221.b ZPP-a.

24. Nadalje, u odnosu na tražbinu s osnove pozajmica, u odnosu na koju tuženik u žalbi ne ističe nikakve posebne žalbene razloge, prvostupanjski sud je na temelju nalaza i mišljenja vještaka pravilno utvrdio da su dvije pozajmice po Ugovorima od 28. siječnja 2022. i 31. siječnja 2022. isplaćene na račun tuženika, a ostale na račun trećih osoba sukladno uputi iz Ugovora, a što ukupno iznosi pozajmice u iznosu od 37.369,24 EUR.

25. U odnosu na tražbinu u iznosu od 20.288,96 EUR koja se odnosi na tražbinu društva O.S.E. TIM d.o.o. s osnove pozajmice, koja tražbina je ustupljena tužiteljici, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da su tuženiku isplaćene pozajmice na temelju ugovora o zajmu s tim društvom u iznosu od 18.050,29 EUR i to upravo na temelju ugovora na koje se tužiteljica poziva, a da se preostali iznos od 2.238,69 EUR odnosi na kamate, a koji izračun tuženik nije osporavao, a koje sve činjenice proizlaze iz Ugovora o ustupu tražbine na listu 328.-333. spisa i Ugovora o kupoprodaji tražbine na listu 334.-337. spisa, kako je to pravilno utvrdio prvostupanjski sud.

26. U odnosu na tražbinu u iznosu od 91.904,36 EUR koja se odnosi na tražbinu društva STI d.o.o. s osnove naknade za isporučenu robu, i koja je također ustupljena tužiteljici, a u odnosu na koju je tuženik izričito naveo da ne osporava izvršene usluge po tim računima, već samo prijenos te tražbine, prvostupanjski sud je pravilno na temelju uvida u Ugovor o korektivnom održavanju na listu 224.-228. sklopljenog između tuženika kao klijenta i društva STI d.o.o. kao izvršitelja utvrdio da je odredbom članka 14. Ugovora ugovoreno da izvršitelj ima pravo prenijeti na bilo koje svoje povezano društvo djelomično ili u cijelosti ustupanjem ili obnavljanjem svoja prava i/ili obveze u skladu s tim Ugovorom i da klijent pristaje ishoditi naknadnu dokumentaciju, uključujući pristanak na prijenos, koju suglasnost na prijenos je tuženik i dao tom društvu na temelju Suglasnosti od 18. ožujka 2022. koja prileži listu

347. spisa, a što je sve potvrdio i raniji zastupnik po zakonu društva tuženika Zoran Cvetkovski u svom iskazu.

27. U odnosu na tražbinu u iznosu od 119.456,94 EUR koja se odnosi na tražbinu društva MEP INŽENJERING d.o.o. s osnove izvršenih usluga koja je također ustupljena tužiteljici, a za koju je tuženik također na ročištu održanom 7. veljače 2024. izričito naveo da ne osporava ni te usluge po priloženim računima, već samo prijenos te tražbine, prvostupanjski sud je također pravilno utvrdio da tuženik nije dokazao da je takva suglasnost uopće bila predviđena ugovorom sklopljenim između tuženika i tog društva, odnosno da su tuženik i to društvo kao vjerovnik ugovorili da on neće moći prenijeti tražbinu na drugoga ili da je neće moći prenijeti bez njegovog pristanka u smislu odredbe članka 80. Zakona o obveznim odnosima, niti je predlagao dokazne prijedloge na tu okolnost. Stoga je taj prigovor tuženika pravilno ocijenio neosnovanim. S tim u vezi ukazuje se da iz Suglasnosti od 18. ožujka 2022. također proizlazi da je tuženik dao suglasnost i za prijenos te tražbine, neovisno o tome je li to takav pristanak ugovoren govorom između tog društva i tuženika, ili nije.

28. Slijedom svega navedenog, pravilno je prvostupanjski sud ocijenio osnovanom i da postoji cjelokupna tražbina tužiteljice, dok tuženik svojim žalbenim navodima nije osporio pravilnost i zakonitost odluke o ocjeni osnovanosti tužbenog zahtjeva.

29. Odluka o troškovima parničnog postupka pravilna je i zakonita, kako po osnovi (članak 154. stavak 1. ZPP-a), tako i po visini (članak 155. stavak 1. ZPP-a), donesena pravilnom primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje: Tarifa). Suprotno tužnikovim žalbenim navodima, prvostupanjski sud je pravilno tužiteljici priznao i trošak sastava podneska od 21. studenog 2023. i 29. studenog 2023. budući da ih je ocijenio svrsishodnim za rješenje spora slijedom čega ih je pravilno ocijenio kao obrazložene podneske u smislu Tbr. 8/1 Tarife.

30. Slijedom navedenog, valjalo je primjenom odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a odbiti tužnikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu u pobijanom dijelu.

Zagreb, 1. listopada 2025.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **9-3087d-424f7**

Kontrolni broj: **05c04-2617f-78a38**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.